

nemlig lovforslaget om Forskningscenter Risø, kunne danne baggrund for en egentlig rammelovgivning for sektorforskningen. Det kunne så medføre, at vi – hvis Folketinget er enigt deri – ender med ikke at vedtage et selvstændigt lovforslag for Forskningscenter Risø, men med i denne samling at vedtage en rammelovgivning for den samlede sektorforskning efter den model, der ligger her for Risø. Kan vi nå frem til enighed om det, kan vi ende dér, når vi nærmer os denne folketingssamlings afslutning.

Er der ikke enighed om en rammelovgivning, sikrer vi med lovforslaget her, at vi trods alt får vedtaget et lovgrundlag for Forskningscenter Risø. Det er baggrunden for, at vi starter i den rækkefølge: at vi nu får fremmet et lovforslag om Risø. Ender vi med at kunne fremsætte et lovforslag som en rammelovgivning for den samlede sektorforskning, er lovgrundlaget her; så vil det ikke være nødvendigt at vedtage dette forslag, for så vil Forskningscenter Risø være omfattet af den rammelovgivning, som Folketinget måtte ende med at vedtage i denne samling.

Jeg kunne forstå, at hr. Rahbæk Møller ville grave i, hvor langt ministerens beføjelser strækker sig i forhold til § 3. Det, vi har at gøre med her, er et sektorforskningsinstitut, og vi lægger op til, at ministeren hverken skal have instruktionsbeføjelser eller beføjelser til at blande sig i bestyrelsens øvrige arbejde, når det drejer sig om instituttets basisbevillinger.

Når det drejer sig om den rekvirerede forskning, har ministeren i henhold til lovforslaget en instruktionsbeføjelse til at bede forskningscenteret om at udføre en konkret forskningsmæssig opgave. Det gælder selvfølgelig ikke med hensyn til de forskningsmæssige metodevalg, eller med hensyn til hvilke resultater der skal komme ud af forskningen, men ministeren kan lave en instruks om, at et konkret arbejde skal udføres.

Hvis institutionen ikke kan eller ikke ønsker at udføre opgaven, må bestyrelsen vende tilbage til ministeren og sige: Med baggrund i konkrete forhold kan institutionen ikke påtage sig opgaven. Så har ministeren selvfølgelig mulighed for at skride ind over for virksomheden. Men der er ikke i henhold til § 3 nogen mulighed for ministeren i øvrigt for at blande sig i de indre forhold i institutionen.

Vi vil gerne – hvis det er det, hr. Rahbæk Møller ønsker – undervejs i udvalgsarbejdet komme med tilkendegivelser, der nøjere præciserer, hvor langt ministerens beføjelser går.

Fru Hanne Severinsen spurgte, om man ikke kunne flytte alle sektorforskningsinstitutioner ind under Forskningsministeriet. Jeg tror, flere har gjort sig de overvejelser. Jeg har i hvert fald selv tidligere gjort mig de overvejelser – jeg tror, fru Hanne Severinsen erindrer det – endda også for ganske nylig.

Jeg må sige, at på baggrund af de anbefalinger, der er kommet fra OECD, og på baggrund af de overvejelser, vi har gjort os i Forskningsudvalget, er jeg nået frem til den klare overbevisning, at det ikke er frugtbart bare at flytte institutioner fra deres nuværende tilhørsforhold til de enkelte ressortministerier, for man har brug for at have en umiddelbar kontakt f.eks. mellem Miljø- og Energiministeriets institutioner og departementet i Miljø- og Energiministeriet. Det er ikke ensbetydende med, at det er en dokumentationscentral for ministeriet – tværtimod – men man har brug for hurtigst muligt at få resultater fra forskningen ind til den politikformulering og de ønsker, som man har om at kunne løse konkrete opgaver på baggrund af forskningsdokumentationen.

Men det, der er brug for, er at sikre, at institutionerne har nogle rammebetingelser, der gør, at de ikke kan mistænkes for eller presses til at udfylde en rolle for departementet, som bevirker, at opgaverne – de konkrete forslag, det skal ende op i for forskningen – er givet på forhånd. Det er det, vi nu sikrer ved i hvert fald for Forskningscenter Risøs vedkommende – og det er også gennemført for en række af de andre sektorforskningsinstitutioner – at sørge for, at centeret får en selvstændig bestyrelse, og at der også bliver mulighed for en langsigtet vidensopbygning gennem en basisbevilling, der gør centeret i stand til at kunne trække viden fra grundforskningen ind i sektorforskningen, trække viden fra udenlandske forskningsinstitutioner ind i deres egen institution, ved at man også har egentlig langsigtet, strategisk vidensopbygning hos det enkelte sektorforskningsinstitut.

Med disse ord håber jeg at vi meget hurtigt kan vende tilbage til en egentlig rammelovgivning for sektorforskningen. Jeg skal love Folketingets partier, at jeg vender tilbage med den sag i løbet af meget kort tid.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

I virkeligheden var mit indlæg udtryk for en sjældent hørt tillid til ministeren. Det synes jeg ministeren overhørte lidt.